

Četrtek, 31. maj 2018

PRIPOROČILA

P8_TA(2018)0227

Libija

Priporočilo Evropskega parlamenta z dne 30. maja 2018 Svetu, Komisiji in podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o Libiji (2018/2017(INI))

(2020/C 76/24)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju resolucije Varnostnega sveta OZN št. 2259 (2015) in poznejših resolucij,
- ob upoštevanju libijskega političnega sporazuma,
- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja o podporni misiji OZN v Libiji z dne 22. avgusta 2017,
- ob upoštevanju resolucije Varnostnega sveta OZN št. 1973 (2011) in vseh poznejših resolucij Varnostnega sveta OZN o Libiji, vključno s št. 2380 (2017),
- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja OZN na podlagi resolucije varnostnega sveta št. 2312 (2016),
- ob upoštevanju izjave visokega komisarja OZN za človekove pravice z dne 14. novembra 2017 o trpljenju migrantov v Libiji, ki je sramota za vest človeštva,
- ob upoštevanju poročila Urada visokega komisarja OZN za človekove pravice iz aprila 2018 z naslovom „Zlorabe za zapahi: samovoljna in nezakonita pridržanja v Libiji“,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 18. septembra 2014 ⁽¹⁾, 15. januarja 2015 ⁽²⁾ in 4. februarja 2016 ⁽³⁾ o razmerah v Libiji,
- ob upoštevanju izjave sopredsednikov skupne parlamentarne skupščine AKP-EU o položaju migrantov v Libiji z dne 20. decembra 2017,
- ob upoštevanju Konvencije Organizacije združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu,
- ob upoštevanju globalnega pristopa EU k vprašanju migracij in mobilnosti,
- ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije ter podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 25. januarja 2017 z naslovom Migracije na osrednji sredozemski poti – Upravljanje tokov, reševanje življenj (JOIN(2017)0004),
- ob upoštevanju izjave iz Malte z dne 3. februarja 2017,
- ob upoštevanju skupne strategije Afrika-EU in njenega akcijskega načrta,
- ob upoštevanju skupne izjave o položaju migrantov v Libiji, sprejete na vrhu Afriška unija-EU leta 2017, in ustanovitve tristranske delovne skupine AU-EU-OZN na visoki ravni,

⁽¹⁾ UL C 234, 28.6.2016, str. 30.

⁽²⁾ UL C 300, 18.8.2016, str. 21.

⁽³⁾ UL C 35, 31.1.2018, str. 66.

Četrtek, 31. maj 2018

- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 17. julija 2017 o Libiji,
 - ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 19. oktobra 2017,
 - ob upoštevanju člena 113 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A8-0159/2018),
- A. ker so razmere v Libiji zelo nestabilne in se država sooča s številnimi zapletenimi in medsebojno povezanimi izzivi glede politične stabilnosti, gospodarskega razvoja in varnosti;
 - B. ker kriza v Libiji močno vpliva na državljane Libije, vpliva pa tudi na celotno okoliško regijo in EU ter je zato bistveno, da se zaradi libijskega prebivalstva in sosednjih držav ter podsaharskih in sredozemskih regij zagotovi politična stabilnost Libije kot temeljni predpogoj za izboljšanje gospodarskih in družbenih razmer v tej državi;
 - C. ker je stabilnost na jugu Libije zlasti zaskrbljujoča zaradi negotovega stanja sosednjih držav, saj že tako oslabljenim vladam v sahelско-saharski regiji grozi morebitno džihadistična vstaja;
 - D. ker bi morala EU bolj proaktivno poročati o svojih diplomatskih prizadevanjih ter velikem finančnem prispevku h konsolidaciji varnosti in socialno-gospodarskih razmer v Libiji;
 - E. ker je mogoče konflikt v Libiji rešiti le s skladnim, celovitim in vključujočim pristopom, ki bo vključeval vse mednarodne akterje in deležnike, vključno s predstavniki različnih lokalnih skupnosti, plemenskimi poglavarji in akterji civilne družbe, ter z zagotavljanjem odgovornosti Libije za mirovni proces in njene vključenosti vanj;
 - F. ker sta libijski politični sporazum in akcijski načrt OZN za Libijo trenutno edini uresničljiv okvir za rešitev krize;
 - G. ker EU z diplomatskimi ukrepi in konkretno podporo pomaga Libiji pri politični tranziciji v stabilno, delujočo državo ter podpira posredovanje v zvezi s tem pod vodstvom OZN;
 - H. ker je zelo pomembno, da vse države članice delujejo enotno, saj se s tem krepijo prizadevanja EU za mediacijo ter poudarja osrednja vloga OZN in akcijskega načrta OZN; ker so posamezne pobude držav članic v vseh primerih dobrodošle le, če se sprejemajo v evropskem okviru in so povsem v skladu z zunanjo politiko EU;
 - I. ker je ukrepanje EU obrodilo sadove na področju migracij, glede na to, da se je število na koncu leta 2017 v primerjavi z letom 2016 znižalo za eno tretjino, v prvih mesecih leta 2018 pa je bilo število migracij za polovico nižje kot v enakem obdobju v letu pred tem;
 - J. ker je Libija pomembna država tranzita in izvora za migrante, zlasti tiste iz podsaharske Afrike, ki poskušajo priti v Evropo; ker je več tisoč migrantov in beguncev, ki so bežali pred nasiljem v Libiji, izgubilo življenje med prečkanjem Sredozemlja na poti v Evropo;
 - K. ker so migranti med tistimi, ki najbolj trpijo zaradi varnostnih težav v Libiji, saj so pogosto žrtev samovoljnega nasilja, aretacije in pridržanja s strani nedržavnih akterjev, izsiljevanja, ugrabitve z namenom izsiljevanja ter izkoriščanja;
 - L. ker so različne oborožene skupine v državi samovoljno pridržale številne migrante, zlasti tiste iz podsaharske Afrike;

Četrtek, 31. maj 2018

- M. ker je zelo zaskrbljujoče, da je Niger v Libijo prisilno vrnil najmanj 1 32 Sudancev, ki so prejeli pomoč UNHCR,
- N. ker je še vedno treba rešiti vprašanje notranje razseljenih oseb; ker se te osebe pogosto srečujejo s kritičnimi grožnjami, kot so prečkanje konfliktnih območij, prisotnost min in neeksplodiranih ubojnih sredstev ter nasilje različnih milic;
- O. ker je Libija postala tranzitna država za trgovino z ljudmi; ker se v Libiji nahaja več sto tisoč migrantov in prosilcev za azil različnih narodnosti, od katerih jih veliko živi v tragičnih razmerah in so zato tarče tihotapcev; ker obstajajo obtožbe o suženjstvu v Libiji;
- P. ker običajni državljani v Libiji živijo v vse težjih življenjskih razmerah, ki jih le še otežujejo denarna kriza, prekinitve dovoda vode in pogosti izklopi električne energije, zdravstveni sistem države pa je večinoma katastrofalen;
- Q. ker je za politično ozračje v Libiji značilno globoko nezaupanje med glavnimi političnimi in vojaškimi akterji iz različnih regij;
- R. ker mora več milic vse pogosteje skrbeti za varnost mednarodno priznane vlade nacionalne enotnosti; ker so te milice pridobile znaten vpliv nad državnimi institucijami v Tripoliju, to pa ogroža potekajoča prizadevanja OZN za vzpostavitev uspešnejšega političnega okvira v državi;
- S. ker države, kot so Turčija, Katar, Egipt in Združeni arabski emirati, znatno vplivajo na različne skupine vojskujočih se frakcij;
- T. ker podnacionalne identitete različnih libijskih skupnosti, plemen in etničnih skupin od nekdaj sestavljajo temeljno družbeno-kulturno tkivo Libije in imajo ključno vlogo v družbeni in politični dinamiki ter varnostnih vprašanjih države; ker ima libijska družba močno tradicijo neformalnih postopkov reševanja sporov med mesti, plemeni in etničnimi skupnostmi;
- U. ker v državi trenutno ni jasnega in splošno sprejetega zakonodajnega okvira v zvezi z volilnim sistemom; ker ni bila sprejeta ustava, zaradi česar država nima potrebnega pravnega okvira za organizacijo novih volitev; ker prevladovanje sedanjih razmer nezakaznanosti, razširjena nezakonitost, korupcija in vloga oboroženih skupin ter plemenskih in regionalnih napetosti v Libiji prispevajo k nadaljnjemu spodkopavanju zaupanja v že sicer šibke javne in vladne institucije;
- V. ker se v Libiji nenehno zvišuje število izvensodnih pobojev, mučenj, samovoljnih pridržanj in vsesplošnih napadov na stanovanjska območja in infrastrukturo, vse bolj pa se krepi tudi sovražni govor in spodbujanje nasilja;
- W. ker postaja skupina madhalističnih salafističnih skrajnežev na vzhodu in zahodu države vse močnejša in se njen vpliv povečuje; ker madhalisti nasprotujejo volitvam, želijo ohraniti trenutno stanje, povsem zavračajo vsakršno obliko demokracije in so do zob oboroženi, zato pomenijo tveganje za nadaljnji porast ekstremizma in izbruh nasilja v državi;
- X. ker je zlom sistema kazenskega pravosodja povečal nezakaznanje v državi ter s tem zmanjšal možnosti žrtev za zaščito in uporabo pravnih sredstev; ker v več regijah, tudi če so bila po kaznivih dejavnih vložena policijska poročila, ni bilo storjeno veliko, da bi se takoj začele izvajati temeljite, učinkovite, nepristranske in neodvisne preiskave ter da bi se zagotovilo, da bodo storilci odgovarjali pred sodiščem; ker v Libiji že od leta 2011 ni bil obsojen noben storilec kaznivega dejanja, ki pripada oboroženim skupinam;
- Y. ker se krog nasilja v Libiji nenehno krepi z vsesplošnim nezakaznavanjem hudih kršitev človekovih pravic; ker je to treba ustrezno obravnavati ali pa zaradi neobstoja pravne države vizija mirnega sobivanja in boja proti nasilnemu ekstremizmu v obeh prebivalstva ne bo več smotrna;

Četrtek, 31. maj 2018

- Z. ker so številne politične aktiviste in zagovornike človekovih pravic, zaposlene v medijih in druge javne osebnosti ugrabili ali jim grozili; ker je OZN prejela poročila o samovoljnem pridržanju, mučenju in slabem ravnanju obeh strani;
- AA. ker vse pogostejši napadi na člane sodstva, lokalne organizacije civilne družbe, zagovornike človekovih pravic in medijske delavce, pa tudi begunce in migrante, pospešujejo slabšanje stanja, povezanega s človekovimi pravicami vseh civilistov na ozemlju Libije; ker neobstoje pravne države in nekaznovanje hudih kršitev človekovih pravic, vključno z mučenjem, samovoljnimi pridržanjem, izvensodnimi poboji ter vsesplošnimi napadi na civiliste in infrastrukturo, še naprej podpihujeta krog nasilja v tej državi;
- AB. ker prepustnost libijskih meja spodbuja nezakonit čezmejni promet; ker je razmah oboroženih skupin na obmejnih območjih v zadnjem času zaostрил boj med rivalskimi tihotapci za nadzor nad čezmejnimi viri in dostop do njih; ker tako imenovani tuji bojevniki, ki prihajajo v državo, in različne kriminalne mreže še naprej izkoriščajo nenadzorovano širjenje orožja;
- AC. ker so v Libiji zaradi politične negotovosti in nestabilnosti plodna tla za dejavnosti ekstremističnih skupin; ker je regija Fezan strukturno nestabilna in je že od nekdaj tranzitna točka na poti v Evropo za begunce in migrante, za tihotapljenje nafte, zlata, orožja in droge ter za trgovino z ljudmi; ker se ta regija spopada z etničnimi in plemenskimi napetostmi, ki so se po padcu Gadafiga še povečale, ter z bojem za nadzor nad viri države; ker je stabilizacija regije Fezan bistvena za stabilizacijo celotne države;
- AD. ker lokalne libijske oblasti pomembno prispevajo k preprečevanju sporov in zagotavljanju osnovnih javnih storitev za prebivalstvo;
- AE. ker je mesto Derna od 7. maja 2018 pod vse hujšim kopenskim, zračnim in artilerijskim napadom; ker so bili ubiti številni civilisti, medtem ko sta pomoč in zdravstvena oskrba zelo omejeni, humanitarne razmere pa so dramatične;
- AF. ker je uradna delegacija Parlamenta od 20. do 23. maja 2018 izvedla misijo v Libiji;
1. priporoči Svetu, Komisiji ter podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko:
- (a) naj zagotovijo največjo možno podporo za akcijski načrt OZN za Libijo, ki ga je septembra 2017 predstavil posebni predstavnik OZN Ghassan Salamé, za stabilizacijo razmer v Libiji ter za političen in vključujoč proces nacionalne sprave, ki bo vsem libijskim akterjem, vključno z vsemi plemenskimi subjekti, omogočil doseči stabilen in dolgotrajen politični dogovor ob ustreznem upoštevanju vključenosti žensk in manjšin; naj upoštevajo rezultate vključujočih posvetovalnih procesov, ki so bili Varnostnemu svetu OZN predloženi 21. maja 2018; naj odločno obsodijo vsakršen poskus ogrožanja mirovnega procesa, ki ga vodi OZN; naj še naprej sodelujejo s podporno misijo OZN v Libiji (UNSMIL);
- (b) naj okrepijo svoja diplomatska prizadevanja za podporo načrtu OZN in pomagajo utrditi libijsko vladno pri njenih prizadevanjih za uresničitev političnega soglasja, zagotovitev varnosti in razširitev njene pristojnosti na celotno ozemlje Libije, onkraj omejenega nadzora mednarodno priznane vlade narodne enotnosti, kot nujnega osnovnega pogoja za vključujočo politično rešitev za stabilizacijo, obnovo in spravo v državi, oblikovanje države in kakršno koli mirovno operacijo, ki temelji na demokraciji, pravni državi in človekovih pravicah; naj zagotovijo, da bo odgovornost za proces stabilizacije in odločitev o prihodnji obliki države prevzela Libija; naj podprejo krepitev lokalnih mehanizmov in zmogljivosti v državi v zvezi z mediacijo, reševanjem sporov in premirjem ter jih povežejo z akcijskim načrtom OZN kot del usklajenega in celostnega pristopa, ki bo privedel do konkretnih in trajnih rezultatov;

Četrtek, 31. maj 2018

- (c) naj podpirajo tako imenovana „srečanja v mestni hiši“, ki pod okriljem OZN potekajo v številnih občinah, saj gre za učinkovito pobudo za spravo, ki ubira pristop od spodaj navzgor in skuša spodbuditi dialog med različnimi skupnostmi ter tako konkretno prispevati k oblikovanju trajnostne in uspešne rešitve za libijsko krizo, prav tako pa pomagati v državi vzpostaviti kulturo državljanske zavesti;
- (d) naj si prizadevajo za zagotovitev sredstev za spodbujanje vzpostavljanja institucij in pristne civilne družbe ter za zagon gospodarstva, pa tudi za odmik od preobremenjene javne službe, da bi spodbudili trajnostni razvoj zasebnega sektorja, kar je potrebno za zagotavljanje dolgoročne stabilnosti in blaginje v državi;
- (e) naj podpirajo prizadevanja Libije za oblikovanje novega ustavnega reda, ki bi moral vključevati formulo za pravično porazdelitev naftnega bogastva ter jasno delitev nalog in obveznosti med zgodovinskimi regijami na eni strani in nacionalno vlado na drugi; naj opozorijo, da bi ta nova ustava, ki bi lahko našla navdih v elementih spremenjene ustave iz leta 1963, pripomogla k prizadevanjem za volitve na vsedržavni ravni, ki se bodo organizirale šele, ko bo sprejeta nova ustava in ko bodo ustrezno zagotovljeni vsi potrebni pogoji za visoko udeležbo, pa tudi sprejemanje in legitimnost v javnosti;
- (f) naj v okviru institucij EU prednostno razvrstijo naloge o tem, kako bi lahko bolje obravnavali vse vidike libijske krize, katere instrumente bi uporabili in s katerimi sektorji sodelovali, tudi z namenjanjem več pozornosti lokalni dinamiki, da bi uvedli učinkovit celosten pristop za to državo in pokazali enotnost namena in pobude med vsemi institucijami in državami članicami, da bi tako zagotovili skladnost ukrepov vseh vključenih akterjev kot dela širše regionalne strategije;
- (g) naj okrepijo svojo prisotnost, prepoznavnost in razumevanje večplastnosti razmer v državi s ponovno vzpostavitvijo delegacije EU v Tripoliju ter z vrnitvijo stalnega osebja EU v delegacijo;
- (h) naj še naprej poudarjajo, da libijske krize ni mogoče rešiti z vojaškim posegom, ter ponovno poudarijo, da se morajo vse strani in oborožene skupine v Libiji zavezati členu 42 libijskega političnega sporazuma, spoštovati načela mednarodnega humanitarnega prava in mednarodnega prava o človekovih pravicah ter se izogibati nasilni retoriki in uporabi nasilja ter da se morajo demobilizirati in zavezati k mirni rešitvi konflikta, s čimer bi preprečili nadaljnjo škodo in smrti; meni, da bi morala biti pogajanja osredotočena na združitev libijskih varnostnih sil iz vseh regij, da bi se vzpostavila nacionalna varnostna struktura s civilnim nadzorom v okviru vključujoče mednarodno priznane libijske vlade, pri čemer bi se zagotavljali preglednost in odgovornost ter spoštovale mednarodne obveznosti Libije na področju človekovih pravic, ter da bi morala pogajanja voditi do podpisa protokola, ki bi vse oborožene skupine zavezoval k opustitvi uporabe sile in nasilja, in sicer v okviru skladnega in celovitega procesa razorožitve, demobilizacije in reintegracije članov oboroženih skupin v družbo ter procesa reforme varnostnega sektorja na podlagi shiratskih načel nediskriminacije in preglednosti; meni, da bi moral podpis takega protokola omogočiti izvajanje mirovnega sporazuma, ki bi omogočil svobodne in pravične volitve, voditi k ekonomskim in finančnim spodbudam ter spodbuditi podpisnice k oblikovanju novih državnih institucij;
- (i) naj se zavedajo potrebe po oblikovanju prilagojenih programov za ponovno vključevanje posameznikov, ne skupin, iz vrst milic v državni varnostni aparat, s čimer bi omejili zvestobo več stranem;
- (j) naj podprejo prizadevanja OZN, da bi v Libiji do konca leta 2018 izvedli volitve, a šele po sprejetju nove ustave; naj podprejo zlasti prizadevanja za registracijo volivcev, saj je bilo do zdaj registriranih le približno 50 % volilnih upravičencev; naj zagotovijo, da bo sporazum o prehodni ureditvi sprejet pred volitvami, da bi se ponovno vzpostavilo zaupanje in s tem okrepila mednarodna in nacionalna legitimnost nove vlade; naj podprejo, tudi s tehničnimi sredstvi, proces vzpostavitve trdnega ustavnega okvira in volilnega procesa kot celote, pri tem pa evropske finančne prispevke pogojijo s sprejetjem volilne zakonodaje, ki bo v največji možni meri v skladu z mednarodnimi standardi, ki jih je določila Beneška komisija;
- (k) naj pritisnejo na tiste, ki ovirajo politične mirovne pogovore, in naj učinkovito izvršujejo embargo OZN na orožje v Libiji; naj razmislijo o uvedbi novih sankcij proti tistim, ki podpirajo nezakonite naftne posle;

Četrtek, 31. maj 2018

- (l) naj okrepijo sodelovanje z vsemi mednarodnimi organizacijami in drugimi akterji na terenu za večjo usklajenost in zблиževanje mednarodnih ukrepov; naj okrepijo diplomatska prizadevanja z vsemi regionalnimi akterji in sosednjimi državami, da bodo prispevali k pozitivni rešitvi krize v Libiji v skladu z akcijskim načrtom OZN, ki je trenutno edini možni okvir za rešitev krize; naj podprejo potekajoč proces nacionalne konference v Libiji s ciljem, da se doseže sporazum med različnimi libijskimi stranmi o nadaljnjih korakih za dokončanje prehoda; naj posvarijo regionalne akterje pred vsakršnim enostranskim ali večstranskim vojaškim posredovanjem, ki ne bi imelo pravne osnove ali političnega soglasja libijske vlade;
- (m) naj zagotovijo podporo z napotitvijo zakonodajalcev, sodnikov in specializiranih tožilcev v Libijo, ki lahko pomagajo pri reviziji libijskih protiterorističnih zakonov in zagotovijo, da bo Libija ustrezno opremljena za vodenje in izvajanje protiterorističnih zadev v skladu s pravno državo;
- (n) naj razmišljajo o krizi v Libiji v širšem, regionalnem in vseafriškem okviru, ob upoštevanju, da je Libija ključnega pomena za stabilnost severne Afrike, Sahela in Sredozemlja; naj spodbujajo in olajšajo sodelovanje Libije s sosedami v Sahelu; v okviru tega razmisleka naj upoštevajo vpliv razmer v Libiji na dinamiko in izzive, s katerimi se sooča EU; naj oblikujejo celovito politiko za Libijo, v kateri bo upoštevan regionalni in vseafriški vidik ter ki bo zajemala širše razvojne, varnostne in migracijske politike, varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter boj proti terorizmu, suženjstvu in izkoriščanju; naj zagotovijo, da bo ta politika podprta z ustreznimi in zadostnimi sredstvi za njeno izvajanje, tudi v naslednjem večletnem finančnem okviru, da bi prinesla konkretne rezultate; naj ohranjajo in po možnosti okrepijo sodelovanje med operacijo Nata Sea Guardian in operacijo EUNAVFOR Med Sophia;
- (o) naj zagotovijo trajno in aktivno vključenost v prizadevanja v boju proti terorizmu in boju proti nedovoljeni trgovini, ne samo z integracijo obveščevalnih podatkov, finančnim sodelovanjem in taktično podporo, ampak tudi s socialnimi in izobraževalnimi programi za zdravstvo in izobraževanje, ki podpirajo usposabljanje in napotitev socialnih akterjev ter ključnih oblikovalcev mnenj za boj proti nasilnemu ekstremizmu in razširjanje sporočila sobivanja ter mirnega sodelovanja;
- (p) naj upoštevajo, da je sicer morda bila skupina Daiš/IS precej oslABLjena v Libiji, vendar pa so v državi v porastu nove oblike ekstremizma, na primer madhalisti; naj opozorijo, da je najučinkovitejši odgovor na prisotnost radikalnih milic v državi vzpostavitev vključujočih domačih institucij, ki lahko zaščitijo pravno državo, zagotavljajo javne storitve in lokalno varnost ter se učinkovito borijo proti skupinam, ki ogrožajo stabilnost države in širše regije;
- (q) naj v skladu s pariško deklaracijo z dne 25. julija 2017 zagotovijo, da se bodo sredstva EU učinkovito uporabljala za zagotavljanje medvladnega usklajevanja pri obnavljanju javne infrastrukture s sredstvi EU za stabilizacijo; naj namenijo prednost financiranju za projekte in pobude, ki bodo podpirali akterje, ki spodbujajo odgovornost in demokratične spremembe, in ki bodo spodbujali mehanizme lokalnega dialoga, sprave in reševanja sporov ter bodo vključevali ženske in sodelovali z mladimi, da bi jim preprečili udejstvovanje v kriminalnih dejavnostih, kot je pridruževanje milicam, vpletenim v tihotapljenje in nedovoljeno trgovino; naj še naprej krepijo civilno družbo, zlasti zagovornike človekovih pravic, ter zlasti z evropskim instrumentom sosedstva in instrumentom za prispevanje k stabilnosti in miru podpirajo politični proces, varnost in dejavnosti mediacije; naj spodbujajo reprezentativno upravljanje na lokalni in nacionalni ravni, da bi se bolje odzivali na izzive, povezane s spravo, stabilizacijo in ponovno vzpostavitev varnosti; naj zagotovijo, da se sredstva iz nujnega skrbniškega sklada EU dodelijo le, če se upoštevajo izvorni cilji in se pri tem izvede temeljita analiza lokalnih oblasti in prejemnikov ter kasnejša ocena;
- (r) naj podprejo občine pri zagotavljanju bistvenih storitev in vzpostavljanju lokalnega upravljanja; naj zagotovijo osnovne življenjske standarde za prebivalce, pri čemer naj upoštevajo, da je dobro razumevanje lokalnega političnega in gospodarskega sistema ključno za približevanje procesa sprave prebivalstvu in boj proti nedovoljeni trgovini; naj zagotovijo, da se sredstva EU učinkovito uporabljajo v projektih, ki pomagajo libijskemu prebivalstvu in civilni družbi; naj spodbujajo komunikacijo med organizacijami civilne družbe in lokalnimi vladnimi oblastmi;

Četrtek, 31. maj 2018

- (s) naj podprejo pobude, kot je na primer pobuda spravnega odbora Misrate in Taverghé, s katero sta omenjeni mesti dosegli soglasje na podlagi načela o miroljubnem soobstoju, s tem pa odpri pot za vrnitev razseljenega prebivalstva Taverghé v domače mesto;
- (t) naj še naprej spodbujajo libijske institucije, naj si učinkoviteje in bolj pregledno prizadevajo za izboljšanje življenjskih pogojev vseh Libijcev, tako da med drugim ponovno uvedejo prednostne javne storitve in obnovijo javno infrastrukturo, izboljšajo gospodarsko upravljanje države, rešijo likvidnostno krizo ter izvedejo potrebne finančne in gospodarske reforme, ki jih zahtevajo mednarodne finančne institucije, za podporo oživitvi gospodarstva in stabilizaciji; naj državi pomagajo pri vzpostavitvi tržnega gospodarstva, ki bo lahko koristilo vsem Libijcem; naj pozovejo libijske oblasti, naj zagotovijo, da se bodo prihodki od naravnih virov in koristi, ki iz tega izhajajo, uporabljali v korist vseh prebivalcev, tudi na lokalni ravni; naj pozovejo libijske oblasti, naj se kar najhitreje zavežejo k visokim standardom preglednosti v domačem ekstraktivnem sektorju ter zlasti k izpolnjevanju zahtev pobude za preglednost v ekstraktivni industriji; naj pomagajo libijskem oblastem v boju proti vsem nezakonitim dejavnostim, ki ovirajo nacionalno gospodarstvo, kot je bilo navedeno v nedavnem vmesnem poročilu skupine strokovnjakov, ustanovljene v skladu z resolucijo 1973 (2011) v zvezi z Libijo;
- (u) naj še naprej odločno obsojajo kršitve človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava ter okrepijo prizadevanja za zagotovitev humanitarne pomoči prebivalcem v stiski in vsem delom države, zlasti kar zadeva zdravstveno in energetska infrastrukturo; naj povečajo učinkovitost humanitarne finančne pomoči ter okrepijo pomoč za humanitarne organizacije na terenu in sodelovanje z njimi; naj obsodijo številne in vse bolj ogrožajoče poskuse predvsem z represivnim pravnim okvirom ter napadi na zagovornike človekovih pravic in člane sodstva zmanjšati prostor za civilno družbo; naj pozovejo Afriško unijo, OZN in EU, naj še naprej sodelujejo in sprejmejo odločne ukrepe za takojšnjo ustavitev teh kršitev človekovih pravic; naj okrepijo civilno družbo ter podprejo razvoj in neodvisnost lokalnih medijev;
- (v) naj pospešijo prizadevanja v zvezi z mehanizmom UNHCR za evakuacijo v sili, ki ga financira EU in s katerim se je omogočila evakuacija približno 1 000 najbolj ranljivih beguncev, ki so potrebovali zaščito, iz Libije; naj spodbujajo libijske nasprotnosti strani, naj razširijo trenutno številno narodnosti, s katerimi lahko UNHCR z dovoljenjem Libije trenutno dela;
- (w) naj obravnavajo vprašanje nedovoljenih migracij prek in iz Libije, ob upoštevanju potrebe po dolgoročnih, učinkovitih in uresničljivih rešitvah, ki bi morale vključevati obravnavanje temeljne vzroke za migracije v Afriki v državah izvora in tranzita ter določitev pravne podlage za procese mednarodne migracije, ki trenutno temeljijo na preselitvah prek mehanizma za tranzit v sili ali neposredne preselitve; naj osredotočijo prizadevanja EU na zaščito migrantov v Libiji; naj pomagajo libijskim oblastem pri zagotavljanju vrnitve notranje razseljenih oseb na njihove domove in naj podprejo lokalne skupnosti pri reševanju izzivov, pri tem pa zagotovijo, da vrnitev notranje razseljenih oseb ne bo pomenila zgolj izmenjave med finančnim nadomestilom v korist različnih milic in pravico do vrnitve; naj mednarodno skupnost opozorijo na potrebo po sprejetju ustreznih ukrepov za reševanje razvojnih in varnostnih izzivov ter izzivov na področju človekovih pravic v Libiji ter na območju Sahela in Sahare, vključno s sredstvi za boj proti trgovini z ljudmi in tihotapljenju migrantov; naj zagotovijo, da ukrepi za boj proti tihotapljenju ljudi in trgovini z njimi ne bodo ovirali svobode gibanja z vidika gospodarskega razvoja regije;
- (x) naj okrepijo skupna prizadevanja EU, Afriške unije in OZN za izboljšanje zaščite migrantov in beguncev v Libiji s posvečanjem posebne pozornosti ranljivim posameznikom; naj temeljito in nemudoma preučijo obtožbe o zlorabah in nečloveškem ravnanju kriminalnih skupin z migranti in begunci v Libiji ter prijave suženjstva; naj oblikujejo pobude za preprečevanje vseh takšnih primerov v prihodnosti; naj izboljšajo pogoje za begunce in migrante v centrih za pridržanje ter pozovejo libijske oblasti, naj čim prej zaprejo vse objekte, ki ne dosegajo mednarodnih standardov; naj nadaljujejo in okrepijo prizadevanja na področju pomoči za prostovoljne vrnitve in preselitve, ki jih izvajajo v sodelovanju z OZN in Afriško unijo, in v tem okviru poudarijo pomen ukinitve libijske zahteve po izstopnih vizumih; naj spodbudijo libijske oblasti, naj ustavijo samovoljna pridržanja in preprečijo pridržanja ranljivih oseb, zlasti otrok; naj zagotovijo, da se bo z migranti ravnalo ob popolnem spoštovanju mednarodnih standardov na področju človekovih pravic, in za ta namen dodelijo potrebna sredstva iz proračuna EU; naj pozovejo Libijo, naj podpiše in ratificira Ženevsko konvencijo o statusu beguncev iz leta 1951 in protokol k tej konvenciji iz leta 1967; naj zagotovijo, da bodo misija EU za pomoč na meji (EUBAM) v Libiji, operacija EUNAVFOR MED SOPHIA in Frontexova operacija Themis skupaj osredotočene na načine ustavljanja nezakonitih dejavnosti, vključno s tihotapljenjem migrantov, trgovino z ljudmi in terorizmom v osrednjem Sredozemlju; naj zagotovijo, da bo EUBAM v skladu s svojim mandatom še naprej aktivno sodelovala z libijskimi oblastmi in jim pomagala na prednostnih področjih, povezanih z upravljanjem meja, kazenskim pregonom ter širšim kazenskim pravosodnim sistemom;

Četrtek, 31. maj 2018

- (y) naj nadalje razvijajo svoja prizadevanja za boj proti tihotapljenju ljudi in trgovini z ljudmi na libijsko ozemlje, prek njega in z njega ter z obale Libije, kar ogroža proces stabilizacije Libije in življenja več tisoč ljudi; naj s tega vidika zagotovijo neprekinjenost prispevkov EU k reševanju teh težav s pomočjo libijskim sogovornikom pri krepitvi prepotrebnih zmogljivosti za zaščito kopenskih in morskih meja te države ter sodelovanjem z libijskimi oblastmi pri vzpostavljanju celovite strategije upravljanja meja;
- (z) naj z možnostmi za preselitev ali olajšanjem varnih vrnitev domov ter prek večje podpore UNHCR in Mednarodni organizaciji za migracije podprejo trajno rešitev za več kot 1 80 000 notranje razseljenih oseb v Libiji, vključno s približno 40 000 nekdanjimi prebivalci mesta Tavarga;
- (aa) naj s temeljitimi preiskavami, zlasti trgovine z ljudmi in spolnega nasilja v času konflikta, obravnavajo pojav povezovanja dejavnosti mednarodnih kriminalnih združb in terorističnih skupin;
- (ab) naj podprejo sodelovanje z libijsko obalno stražo, zaradi česar je bilo mogoče med januarjem in koncem oktobra 2017 v libijskih teritorialnih vodah rešiti skoraj 19 000 migrantov; naj pomagajo libijskim organom pri formalni priglasitvi njihovega območja iskanja in reševanja, da bi določili jasne standardne operativne postopke za izkrcaje in zagotovili delujoč sistem spremljanja libijske obalne straže z namenom vzpostaviti jasen in pregleden register vseh oseb, ki so se izkrcale na libijski obali, pri tem pa zagotoviti, da bo zanje ustrezno poskrbljeno v skladu z mednarodnimi humanitarnimi standardi; naj še naprej sodelujejo z libijskimi oblastmi za pospešitev pripravljalnega dela za center za usklajevanje reševanja na morju v Libiji z namenom izboljšanja njihovih zmogljivosti iskanja in reševanja; naj zagotovijo neprekinjenost specializiranega usposabljanja o mednarodni zaščiti, begunskem pravu in človekovih pravicah, ki ga libijski obalni straži zagotavlja Mednarodna organizacija za migracije ter UNHCR;
- (ac) naj okrepijo svojo humanitarno in civilno pomoč, da bi pomagali libijskemu prebivalstvu in se odzvali na najnujnejše potrebe oseb, ki jih je konflikt v Libiji močno prizadel, zlasti na najbolj prizadetih območjih, ter naj se bodo pripravljene odzvati na vsakršno poslabšanje razmer; poziva EU, naj podpre opolnomočenje organizacij civilne družbe, zlasti skupin žensk, ki si prizadevajo za nenasilne rešitve številnih kriz v državi;
- (ad) naj zagotovijo vse finančne in človeške vire, potrebne za pomoč beguncem, ter ustrezno humanitarno pomoč razseljenim osebam v odziv na humanitarno krizo v Libiji, zaradi katere je moralo več tisoč oseb zbežati iz države;
- (ae) naj okrepijo mednarodna prizadevanja za razbitje mrež, ki se ukvarjajo s tihotapljenjem migrantov in trgovino z ljudmi, in prizadevanja za boj proti tej obliki kriminala ter sodno preganjajo storilce; naj nadaljujejo in okrepijo delo operacije EUNAVFOR MED SOPHIA za prekinitev poslovnih modelov trgovcev z ljudmi in tihotapcev, razvoj zmogljivosti libijske obalne straže in podporo izvajanja resolucij Varnostnega sveta OZN o embargu na orožje in nezakoniti trgovini z nafto; naj še naprej zagotavljajo podporo Libiji prek civilnih misij SVOP; naj povečajo zmogljivosti za iskanje in reševanje ljudi v stiski, ki naj se razporedijo po vseh državah, in naj priznajo podporo, ki jo zasebni akterji in nevladne organizacije zagotavljajo z izvajanjem operacij reševanja na morju in na kopnem, ob upoštevanju obstoječega mednarodnega pravnega okvira in varnostnih pomislekov;
- (af) naj ponovno potrdijo polno podporo mandatu Mednarodnega kazenskega sodišča v zvezi s trenutnimi kršitvami človekovih pravic v Libiji in pri tem opozorijo, da imajo mednarodni mehanizmi za odgovornost, kot sta Mednarodno kazensko sodišče in splošna sodna pristojnost, pomembno vlogo pri izvajanju mirovnega načrta v okviru, v katerem so določeni koraki k odgovornosti in spoštovanju človekovih pravic v Libiji; naj podprejo Mednarodno kazensko sodišče v njegovih prizadevanjih, da privede storilce grozodejstev pred sodišče; naj podprejo poziv posebnega predstavnika OZN v Libiji iz novembra 2017, naj mednarodna skupnost pomaga Libiji pri boju proti nekaznovanju vojnih zločinov in razmisli o možnostih za skupna sodišča; naj pozovejo EU in države članice, naj podprejo mednarodne mehanizme, ki nacionalnemu pravosodnemu sistemu zagotavljajo vsa potrebna sredstva za začetek preiskav preteklih in sedanjih resnih kršitev, in podprejo prihodnje legitimne libijske oblasti, da bodo to misijo lahko izpolnjevale same; naj razmislijo o tem, da bi poštena sojenja zagotovila pravico za vse žrtve kršitev človekovih pravic na libijskem ozemlju, kar bi odprlo pot k trajni spravi in miru;

Četrtek, 31. maj 2018

- (ag) naj izrazijo zaskrbljenost zaradi vse večje prisotnosti skupine Daiš in drugih terorističnih skupin v Libiji, ki destabilizira državo in ogroža sosednje države, pa tudi EU;
 - (ah) naj pozovejo zlasti libijske oblasti in milice, naj zunanjim akterjem omogočijo dostop do centrov za pridržanje, zlasti tistih za migrante;
 - (ai) naj pojasnijo stanje v zvezi s plačilom delniških dividend, prihodkov iz obveznic in izplačil obresti iz zamrznjenih sredstev libijskega organa za naložbe v EU; naj zagotovijo podrobno poročilo o skupnem znesku obresti iz Gadafijevih sredstev od njihove zamrznitve leta 2011 in seznam posameznikov ali subjektov, ki so jim bile te obresti izplačane; naj prednostno obravnavajo pomisleke o možni vrzeli v sistemu sankcij EU v zvezi s tem vprašanjem;
 - (aj) naj spodbujajo projekte za gospodarski razvoj regije Fezan in vzpostavitev zakonitega gospodarstva ob tesnem sodelovanju z različnimi občinami, zlasti tistimi ob migracijskih poteh, za boj proti nezakonitim dejavnostim kriminalnih mrež in nasilnemu ekstremizmu terorističnih skupin z ustvarjanjem alternativnih virov dohodka, zlasti za mlade;
 - (ak) naj nadaljujejo embargo na izvoz orožja v Libijo in s tem preprečijo, da bi orožje prišlo v roke skrajnežev in oboroženih skupin, kar je dejavnik, ki še povečuje negotovost in nestabilnost Libije kot celote;
 - (al) naj sprejmejo nujne diplomatske ukrepe za zaščito civilistov in obravnavanje humanitarnih razmer v Dorni;
2. naroči svojemu predsedniku, naj to priporočilo posreduje Svetu, Komisiji in podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter v vednost libijski vladi nacionalne enotnosti.
-